

gK box 84a

Universitetsbiblioteket i Bergen

En sorgelig
Kjærlighedssang
ved Ida's Gray

samt

Til Fængslet jeg vandrer
saa stille.

Mosbevokset Hytte stod ved Hekla's Fod
vilde Graner svalede om Fjeldets Nod.
Men derinde — sorgfuldt Minde,
    Stormen sagte ride af,
hast paa Stranden findes Kors paa Ida's Grav.

Alfred skøn som Baaren, drog til fjerne Land,
Bleg, med rene Saarer, Ida græd paa Strand.
Gaa at stride, Glen ei Ida.
    Kjærlighedens omme Tro — —
jeg vil taale, jeg vil lide for os to.

Maret Nod sin Bane — trende gange om.
Savnet blev en Bane, ingen Alfred kom.
Stakkars Ida vant at lide — —
    folger Smerten for sin Far — —
Ensom Kraft at stride hendes Hjerte har.

Ida gik til Stranden, lig en stækket Navn,
og hun strev i Sanden mangt et elstet Navn.
Morgentimer — Middagstimer,
    endnu Ida findes her.
Maanens blege Straaler sinder hende der.

Skyhøi Bolger farer, over Havets Bryn.
Torden heftig svarer. Lynet deler Sky'n.
Slibet føres — Nødraab høres
    Braget slanges imod Land
Og paa Vove føres mange frelst til Strand.

Af Fortvilelse faar Ida se sin Far,
med Begrædelse — er han til Doden klar.
Dødsminuten — det er Slutten,
    Doden hastig falder mig,
Alfreds Tro er „brutet“, han har sveget dig.

Og sin Haand han lagde i sin Datters Haand.
Et Farvel han sagde, gik til Dødens Land.
Dødens Binger — Mørket svinger — —
    med sit Smertens haarde Bud,
samme Engel bringer Ida's Sjæl til Gud.

Woh

I Fængsel.

Til Fængslet jeg vandrer saa stille,
mine Hænder er bundne med Jern,
mens Taarer paa Kinderne triller,
saa maa jeg forlade mit Hjem.

O arme hvad skal jeg vel gjøre,
ved Siden af mig gaan en Bagt,
som vil mig til Fængslet bortføre,
snart sidder jeg ene og forladt.

Jeg sidder nu ensom i Cellen,
jeg er ei som Fuglene glad,
jeg sufker fra Morgen til Kvælden,
o gud jeg i Friheden var.

O arme hvad skal jeg vel gjøre,
som sidder bag Fængslets Mur,
jeg kommer ei ud af Døren,
jeg sidder som Fuglen i Bur.

Ude synger Fuglene deilig,
jeg synes jeg hører deres Sang,
mens jeg her i Tankegne sidder,
og Tiden den falder saa lang.

Alle saa har vi jo Feiler,
men Feilene er ikke lig,
det er saa let for en Yngling at falde,
thi saa har det i Verden gaaet mig.

Min Far og min Mor sidder hjemme,
de sorger og græder for mig,
jeg synes jeg hører deres Stemme,
at jeg vandrer paa en vildfarende Bei.

Min Moder hun sufker og græder,
hun har opsendt saa mangen en Bon,
hun har føldet saa mangen en Taare,
som en Moder kan følde for sin Son.

Enhver maa jo dette beklage,
at Fængslet skal blive mit Hjem,
at jeg alt i Ungdommens Dage —
i Verden skal saa vandre frem.

100 000

Viser stadig paa Lager.

Telegramadresse : **Bogvennen.**

Telefon **1762.**

Eftertryk forbudtes.

Pris 10 Øre.

Tilkjøbs i Bogvennen, Universitetsgd. 18, Chr.a
Helge Schultz, Bogtr., Prinsensgd. 11, Chr.a